

Løgstorkanalens Anlæg; ved Sandflugtsvæsenet o. s. v. Skulde Rigsdagen opgive sin Bevilgelsesmyndighed, saa burde provindsielle Repræsentationer overtage samme, men at skabe saadanne blot for denne Sags Skyld vilde vistnok være urigtigt, især naar der er Udset til, at de ikke vilde være af længere Varighed. Vi ansee det derfor rettest, at det i denne Henseende forbliver ved det Bestaaende. Da saaledes Finantsloven vil komme til at bestemme, hvor meget der bliver at opkræve af Patienterne som Bidrag til Udgifternes Dækning, saa vil det ogsaa aarlig kunne bestemmes, hvilken Betaling der i Jylland skal erlægges for ufornuende Patienter, hvis den i Pl. 13de Oct. 1847 § 4 „indtil videre“ fastsatte Betaling af 50 Rd. aarlig findes for lav, og Lovforslagets § 4, der gaaer ud paa at bemyndige Justitsministeriet til at forhøje denne Betaling, vil saaledes blive overflødig.

Herefter ville §§ 4 og 5 kunne bortfalde og § 2 maatte forandres.

III. Lovforslaget vil fremdeles fritage Kongeriget's Finantser for at staae i Forskud for disse Anstalters løbende Udgifter, hvilke Forskud hidtil have været rentefrie. Der forekommer os imidlertid ikke at være nogen væsentlig Betænkelighed ved, at det bliver hermed som hidtil, og, da Forskudene ville blive omtrent eens for begge Landsdele, vilde i alt Fald kun Staden Kjøbenhavn kunne beklage sig derover, en Klage, som især, naar hensees til Gjenstandens mindre Betydning, ikke kan ventes at ville blive reist, eller fortjener at komme i Betragtning. Noget Andet er, at det i sig selv vilde være rigtigere, om disse Anstalters løbende Udgifter dækkedes hvert Aar ved tilsvarende Indtægter; men paa een Gang at forandre det hidtil bestaaende Forhold, vilde let kunne blive trykkende for de communale Fonds, da det derefter vilde blive nødvendigt strax at udfribe hele det forløbne Aars Udgiftsbeløb og dertil mindst et heelt Aars eller maaskee $1\frac{1}{2}$ Aars

Bidrag til Dækning af Udgifterne indtil næste Ligning. Saafremt derfor Statskassens Forskud skulde ophøre, synes det billigere, at Overgangen fordeeltes paa nogle Aar, hvorom det Fornødne kan vedtages under Finantslovens Behandling for hvert Aar.

Hvis denne Anskuelse billiges, vil Lovforslagets § 2 blive overflødig, hvorimod det dog vil være rigtigt at sætte en Paragraph af omtrent følgende Indhold i sammes Sted.

§ 2.

Hvor meget der for hvert Aar skal lignedes paa Distrikterne med Undtagelse af Kjøbenhavn i Genhold til denne Lovs § 1 og paa Nørrejylland til Dækning af den for samme oprettede Helbredsanstalts Udgifter i Genhold til Pl. 13de Octbr. 1847 § 4, bestemmes i hvert Aars Finantslov, hvorefter Indenrigsministeriet har at forfatte og bekjendtgjøre den fornødne Repartition og at beordre Beløbenes Indbetaling til Statskassen.

Undertegnede David og Mørgaard befrygte, at det kunde blive altfor besværligt for et Amtsrepartitionsfond eller en Kjøbstad, at Statskassen ikke længer vilde staae i Forskud med Udgifterne, og har derfor foreslaaet et til Forebyggelse heraf sigtende Tillæg til § 2.

Vi indstille saaledes:

1) at § 2 udgaaer,

2) at en ny § 2 tilføjes saalydende:

„Hvor meget der for hvert Aar skal lignedes paa Distrikterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn i Genhold til denne Lovs § 1, og paa Nørrejylland til Dækning af den for samme oprettede Helbredsanstalts Udgifter i Genhold til Pl. 13de Octbr. 1847 § 4, bestemmes i hvert Aars Finantslov, hvorefter Indenrigsministeriet har at forfatte og bekjendtgjøre den fornødne Repartition og at beordre Beløbenes Indbetaling til Statskassen.“